Господарю издаване Царкород-
ского Вѣстника

Д. Минчевъ и мах година за друго вѣстникъ.

Минала-та година ~~имахме~~ чи идеще единъ вѣстникъ за училище-
то. Чрезъ Габрово до Господина Пенка Хаджи Панайотовъ
що живѣе му го запитахме еще въ 3-ви четвъ Да да-
ли изпраща поне 7, 8 екз. Чрезвѣждень сѣ поискахме отъ
тѣрновскиѧ митрополитъ чрезъ да единъ вѣстникъ
за въ тѣхна мѣ се погрижи и отговори какъ
сме тамани за нашѣ чрезъ Габрово що иде и Ива-
Ѧ сиръ. Сега пак пишемъ за друго пакъ чрезъ
Габрово до Ѧнчо Господинъ Ѧнчо, е чемо хвалѣ за добро
да убѣдоманъ и вашъ, да не спава ивдо....
Защо ни единъ чрезъ Габрово не ни дойде за на-
чаманъ и подписанъ за училището ни вѣстникъ
просете ни ~~сѣ~~ несправедливо сумнѣние въ хъ поч-
тѣни господинъ, о которо ~~сѣ~~ ръ изрази на бодеж, ~~Да~~
но сумнѣние то ни да е несъмнѣно защото то отъ друго
страна по не имаме прилѣжъ да да получаваме вѣ-
стника — умоляваме сѣ родолюбивѣй приятелю да вѣ-
стане насѣщето извѣстие за училище то ни

Въ 1835 г. Ѧмо. Като се отвори въ Габрово взаимно учи-
лище, ~~отъ Ѧхмъ то мала~~ единъ годенъ случай разсуди и
нашето родолюбие. ~~Единъ~~ и Ѧкой ~~Ѧ~~ единъ односелчанинъ на ина
Кото Бонорий Кинъ (Ѧтна му ~~памятъ~~) почна въ Бухурещ
ръ Като Ѧ отидѣлъ въ тѣрговия, поне мѣ му
Ѧхъ по добрѣ. Другъ единъ тѣхенъ пищъ ~~чедъ~~ заедно въ
въ Бухурещъ
~~Тамъ~~ Сатуновъ, но онова време Ѧмарки въ Габровъ